

Warszawa, dnia 03.08.2007 r.

KILW/03211/65/07

**Pan
Marek Chrapek
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i
Rozwoju Wsi**

Nawiązując do pisma z dnia 6 lipca 2007 r. sygn. akt ŻWzz.dw46-71/2007(2896) przedstawiam Panu uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi **w sprawie kategorii stosowania produktu leczniczego weterynaryjnego oraz kryteriów zaliczania produktu leczniczego weterynaryjnego do poszczególnych kategorii stosowania i dostępności.**

1. Treść niniejszego projektu **należy odrzucić w całości**, gdyż brak spójności proponowanych zapisów i ich niezgodność z obowiązującym prawem uniemożliwia ich poprawę.
2. Biorąc pod uwagę ważkość problemu i konieczność jego unormowania prawnego proponuję zwołanie konferencji uzgodnieniowej w sprawie projektu rozporządzenia z udziałem przedstawicieli Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej – lekarzy weterynarii z doświadczeniem w prowadzeniu wolnej praktyki, które jest niezbędne do stworzenia dobrego rozporządzenia w sprawie kategorii stosowania produktu leczniczego weterynaryjnego oraz kryteriów zaliczania produktu leczniczego weterynaryjnego do poszczególnych kategorii stosowania i dostępności.

Uzasadnienie:

1. **Brak spójności i logiki, jaki występuje w treści & 4, 5 i 6 projektu.**

& 6 zaprzecza w swojej treści wszystkiemu, co zapisano w wcześniej w & 4 i & 5. I tak:

- & 4 wskazuje, że do kategorii stosowania „ *do podawania wyłącznie przez lekarza weterynarii* „ zalicza się produkt o kategorii dostępności Rp, przeznaczony do podawania drogą inną niż doustna, dowymieniowa lub do stosowania zewnętrznego
- & 5 wskazuje, że do kategorii stosowania „ *do podawania pod nadzorem lekarza weterynarii*” zalicza się również produkty o kategorii dostępności Rp, lecz przeznaczone do podawania drogą doustną , dowymieniową lub do stosowania zewnętrznego,
- natomiast & 6 – w zaproponowanym brzmieniu i pisowni – przewiduje, że do kategorii stosowania „ *do podawania przez lekarza weterynarii lub posiadacza zwierzęcia* „ zalicza się zarówno produkty o kategorii dostępności Rp jak i OTC, aby tylko były przeznaczone do podawania drogą doustną, dowymieniową lub stosowania zewnętrznego.

Reasumując te propozycje:

- lekarz weterynarii (tylko on osobiście) może podać leki Rp w iniekcji (& 4),
- pod nadzorem lekarza weterynarii może być podany lek Rp drogą doustną, dowymieniową i zewnętrzną (& 5),
- jednak każdy lek (zarówno Rp jak i OTC) może być podany zarówno przez lekarza weterynarii jak i posiadacza zwierzęcia (& 6). Przy czym nie wiadomo – bo nie wynika to jasno z pisowni i układu graficznego projektu – czy chodzi o wszystkie leki Rp (bez ograniczeń) i te leki OTC , które są przeznaczone do podawania drogą doustną, dowymieniową lub do stosowania zewnętrznego; czy też chodzi o leki Rp i OTC, pod warunkiem, że każdy z nich jest przeznaczony do stosowania drogą doustną, dowymieniową lub do stosowania zewnętrznego.

2. Brak definicji pojęcia podawania leku pod nadzorem lekarza weterynarii.

Czytając literalnie lekarz weterynarii powinien być przy każdym doustnym zadawaniu leku Rp, czyli np.: co 4 godziny, jeżeli takie dawkowanie zalecił.

3. Rozwiązania zaproponowane w projekcie nie uwzględniają przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95).

Dotyczy to uprawnień techników weterynarii, którzy *w zakładzie leczniczym dla zwierząt mogą wykonywać niektóre czynności z zakresu świadczonych w tym zakładzie usług weterynaryjnych, takich jak np. podawanie leków przypisanych przez lekarza weterynarii lub*

dostępnych bez recepty (art. 3 ust. 1 pkt, 5 ustawy). Przy czym ustawodawca nie wskazuje tu konkretnego sposobu podawania leków przez techników (a więc może być to również iniekcja) i nie obwarowuje tej czynności warunkiem w postaci nadzoru lekarza weterynarii (ust. 2 tego artykułu). Należy w tej sytuacji przyjąć, że ustawodawca uznał, iż technik weterynarii, wykonujący zawód w ZLZ może podać lek przepisany przez lekarza weterynarii bez względu na drogę jego podania.

W świetle powyższego projekt rozporządzenia jest niezgodny obowiązującym prawem.

Opracował: Jacek Łukaszewicz, Prezes Warmińsko-Mazurskiej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko-Weterynaryjnej